

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera, JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: Y. R., zastoupeného JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Praha 1, Žitná 45, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 6. 2006, čj. 60 Az 20/2006 - 29,

t a k t o :

- I. **Kasační stížnost se odmítá pro nepřijatelnost.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhal zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 20. 2. 2006, čj. OAM-191/VL-10-04-2006. Tímto (posledně uvedeným) rozhodnutím byla žádost stěžovatele o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).

Kasační stížnost je přípustná, proto Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení otázky, zda svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele ve smyslu § 104a s. ř. s. (k této otázce viz např. rozhodnutí publikované pod č. 933/2006, Sb. NSS či rozhodnutí ze dne 6. 12. 2006, čj. 3 Azs 68/2006 - 50).¹

Stěžovatel v kasační stížnosti namítá nesprávné posouzení právní otázky soudem spočívající v zhodnocení jeho osobní situace – v roce 2003 a 2005 mu bylo uděleno správní vyhoštění, v roce 2006 se zde oženil a o azyl žádá, aby zlegalizoval svůj pobyt v ČR, neboť nechce opustit manželku. Jak z tvrzení stěžovatele, tak ze právního spisu bylo zjištěno, že stěžovatel podal žádost o azyl až poté, co mu bylo uděleno správní vyhoštění. Nejvyšší správní soud proto odkazuje na svou konstantní judikaturu k otázce zjevné nedůvodnosti žádosti o udělení azylu za situace, kdy ji žadatel podal s cílem vyhnout se správnímu vyhoštění (např. rozsudek ze dne 12. 1. 2005,

¹ Všechna rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz

čj. 4 Azs 300/2004 - 36, či rozsudek ze dne 30. 10. 2005, čj. 8 Azs 107/2005 - 61) s tím, že za daných okolností nemohou před soudem obstát námitky nesprávného posouzení skutkového stavu věci vztahující se k důvodům udělení azylu.

Námitka poukazující na chybějící podpis oprávněné osoby na vyhotovení doručeném stěžovateli správním orgánem rovněž Nejvyšší správní soud řešil (např. rozhodnutí ze dne 13. 7. 2006, čj. 2 Azs 208/2005 - 38, ze dne 11. 10. 2006, čj. 3 Azs 33/2005 - 95). I když tato judikatura se vztahuje k zákonu č. 71/1967 Sb., o správním řízení, není třeba na její podstatě, tj. že je rozhodující, zda rozhodnutí vydala oprávněná osoba, nic měnit ani za účinnosti zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu skýtá dostatečnou odpověď na námitky stěžovatele a nebyl shledán ani jiný důvod k přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Lze proto shrnout, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, tudíž je nutno ji ve smyslu § 104a s. ř. s. považovat za nepřijatelnou a odmítnout.

Co se týče žádosti stěžovatele o přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud konstatuje, že není třeba o něm samostatně rozhodovat, neboť je přiznán přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. února 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu